

Sara Cubarsi, violí

Sara Cubarsi és la guanyadora del Premi El Primer Palau 2013 i del Premi Catalunya Música. Recentment ha realitzat l'estrena mundial de *Pulsar Phigurae* de Raffaele Grimaldi (Premi Mompou en la 34a edició del Concurs Internacional de Joves Compositors 2013, convocat per JJMM de Barcelona) amb la pianista Seungwon Lee i el proper mes de febrer protagonitzarà l'estrena a l'Estat espanyol del *Concert per a violí núm. 2* de Philip Glass amb l'Orquestra de Cambra Nacional d'Andorra.

Fincada a Londres, Sara Cubarsi ha completat el Master of Music in Research and Performance amb el professor Tomotada Soh a la Royal Academy of Music, gràcies al suport d'una beca del Govern català (OSIC). El 2013 va graduar-se amb el Bachelor of Music amb Honours i el Licenciante of the Royal Academy of Music a la mateixa Academy, amb Remus Azoitei, tot obtenint el Beare Bow Prize per la nota més alta d'examen final del 2013. Prèviament va estudiar a la Purcell School becada pel govern britànic.

Ha actuat al Palau de la Música Catalana i a l'Ateneu Barcelonès, al Middle Temple Hall i Purcell Room de Londres, George Enescu Museum de Bucarest i a l'Atlantic Music Festival 2014 a Maine (EUA), entre d'altres. Va ser membre de l'European Union Youth Orchestra (2013-14), ha tocat amb la Mahler Chamber Orchestra Academy (2013) i amb l'Orquestra de Cadaqués.

Sara Cubarsi toca amb un violí de David Bagué i un arc de Derek Wilson.

Seungwon Lee, piano

Des del 2012 s'especialitza en acompanyament al piano a la Royal Academy of Music a Londres amb A. West i J. Bailieu. El 2014 va finalitzar el Master of Music i recentment ha començat el Professional Artist Diploma a la mateixa Academy. Darrerament ha tocat a St. Martin in the Fields i St. Mary Abbots de Londres, i en el Festival Mas i Mas de Barcelona amb la violinista Sara Cubarsi, a més d'haver actuat en diversos festivals a Alemanya i Corea del Sud.

Prèviament havia estudiat a la Universitat Nacional de les Arts de Corea i fou becada per al Curs d'Educació Musical a la Konkuk University. Va oferir el primer recital a l'Arts Centre de Seül i als sis anys va guanyar la Choonchoo Music Magazine. També va obtenir el primer premi de la Hankook Daily News Competition i la Bechstein-Samick Piano Competition. Abans d'arribar a Europa, era l'acompanyant oficial del Samsung Medical Centre Choir i la Konkuk Young Musicians Academy de Seül.

Durant els seus estudis a Londres, Seungwon Lee ha guanyat el primer premi de l'Scott Huxley Prize a la Royal Academy of Music i el segon premi de la International Friedrich Kuhlau Competition per a piano i flauta, a Alemanya.

DIJOUS, 20 DE NOVEMBRE DE 2014 — 20.30 h

El Primer Palau — *Sala de Concerts*

Concert de cloenda

Cicle patrocinat per:

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Sara Cubarsi, violí

Guanyadora del Premi El Primer Palau 2013

Seungwon Lee, piano

Proclamació del veredicte i lliurament de premis

Presentació: **Helena Garcia Melero**

Programa

I.

Béla Bartók (1881-1945) 32'
Sonata per a violí i piano núm. 1, Sz. 75
Allegro appassionato
Adagio
Allegro

Luciano Berio (1925-2003) 13'
Sequenza VIII, per a violí sol

II.

Ludwig van Beethoven (1770-1827) 34'
Sonata per a violí i piano núm. 9, op. 47, "Kreutzer"
Adagio sostenuto - Presto
Andante con variazioni
Finale. Presto

Sara Cubarsi, violí
Guanyadora del Premi El Primer Palau 2013

Seungwon Lee, piano

Comentari del programa

La *Sonata per a violí i piano núm. 1* (1921) de Bartók es va estrenar a Londres el 24 de març de 1922 interpretada per la violinista Jelly d'Aranyi, amb el compositor al piano. S'ha dit que el llenguatge d'aquesta superba i extensa sonata es nodreix de tres influències: Schönberg, Debussy i la música popular; en tot cas, Bartók en fa una síntesi coherent i unitària, inequívocament personal. L'"Allegro appassionato" inicial, fortament dramàtic, respon a una forma de sonata molt lliure, però ben perceptible malgrat el seu caràcter rapsòdic. Cal remarcar que els dos instruments no comparteixen material temàtic: l'escriptura del piano és vertical (acords simultanis o arpegiats); la del violí, quasi sempre lineal. La influència de Schönberg és deguda al seu intens cromatisme, el temple expressionista i l'ambigüitat harmònica. L'"Adagio", en tres parts, s'obre amb un pasatge contemplatiu del violí en el més pur estil bartokià, mentre que el piano evoca ressonàncies debussynianes. El moviment conclusiu és un "Allegro" salvatge proper al rondó, basat en una idea de caràcter zíngar, una mena de *moto perpetuo*. Els canvis de tempo que propicien episodis contrastants hi són freqüents, fins que un accelerando progressiu condueix a un final vertiginós.

Les nou *Sequenze* de Luciano Berio, per a diversos instruments sols, representen un dels exemples més significatius de la literatura instrumental moderna. Berio ha descrit així la *Sequenza VIII* per a violí sol, datada el 1976: "El fet de compondre la *Sequenza VIII* ha representat com el pagament d'un deute personal amb el violí, per a mi un dels instruments més subtils i complexos. [...] Ofereix una visió àmplia i global del violí i pot ser escoltada com un desenvolupament de gestos instrumentals. És construïda al voltant de dues notes (La i Si), les quals –com en una xacona– actuen com una brúixola en l'itinerari diversificat i elaborat de l'obra, en què la polifonia ja no és virtual sinó real i en què el solista ha de fer que l'oient sigui conscient de la història darrere de cada gest instrumental. *Sequenza VIII*, doncs, esdevé un tribut a aquell cim musical que és la Xacona de la Partita en Re menor de J. S. Bach, en què –històricament– coexisteixen les tècniques del violí del passat, del present i del futur".

La *Sonata per a violí i piano núm. 9* de Beethoven –finalment dedicada al violinista R. Kreutzer– fou escrita entre el 1802 i el 1803. Després de la seva estrena, una crítica de l'"Allgemeine musikalische Zeitung" opinà que Beethoven havia "portat la seva preocupació per l'originalitat fins a uns extrems grotescos", un judici no ratificat per la posteritat, que n'ha fet una de les sonates més populars del compositor. Podria il·lustrar aquella definició de Beethoven com "el romàntic dels clàssics i el clàssic dels romàntics": si la forma respon en general als cànons tradicionals, el contingut expressiu ja és del tot romàntic. Els moviments extrems són un autèntic cos a cos entre els dos instruments, en què prevalen la plenitud sonora, les modulacions sorprenents, una rítmica abrupta, l'impuls i la fogositat, sense comptar la seva potencialitat emocional, fins al punt que l'escriptor Lev Tolstoi, en la novel·la *La Sonata a Kreutzer*, considerà aquesta obra com un símbol de la passió fatal i destructiva. Entre l'impetuós moviment inicial –que comença amb una solemne introducció lenta amb acords del violí i, després, del piano– i el "Presto" final, més joiós i exuberant, l'"Andante" –un tema amb quatre variacions figuratives– introdueix una entranyable distensió poètica. Pel virtuosisme del llenguatge instrumental i la inusitada força del contingut expressiu, la *Sonata a Kreutzer* ja no té el seu lloc més idoni als salons aristocràtics, sinó a la sala de concerts.

El Primer Palau

El Primer Palau –el cicle de la Fundació Orfeó Català–Palau de la Música destinat als joves intèrprets– representa una aposta pel futur de la música, alhora que ofereix als joves músics que són al llindar de la professionalitat l'oportunitat de viure una experiència excepcional en un marc emblemàtic i de comunicar-se amb un públic receptiu i entusiasta. Tot i que una actuació al Palau en constitueix el principal incentiu, paral·lelament s'hi atorguen uns guardons importants entre els participants, i que també comporten la seva promoció.

Al seu torn, el públic té la possibilitat d'escoltar un repertori ampli i representatiu –del Barroc al segle XX–, corresponent a una notable varietat d'instruments (flauta, piano, violí, violoncel, quartet de corda i trio de vent).

Intèrprets premiats

Aëris Trio

Premi El Primer Palau 2014

Premi de la Crítica

Premi Catalunya Música

José María Villegas, piano

Segon premi, ex aequo

Xabier de Felipe, violí

Segon premi, ex aequo

Membres del jurat

Premi El Primer Palau

Alba Ventura

Pianista

Lluís Claret

Violoncel·lista

Gerard Claret

Violinista i director de l'ONCA

Àlex Robles

Catalunya Música

Lluís Millet

Secretari. Assessor musical de la Fundació
Orfeó Català-Palau de la Música

Premi de la Crítica

Jorge de Persia

«La Vanguardia»

Javier Pérez Senz

«El País»

Xavier Chavarria

Catalunya Música

Josep Barcons

«Revista Musical Catalana»

Mercedes Conde Pons

Directora de la «Revista Musical Catalana»

Primer Palau 2014

Mitsubishi Electric
amb els joves intèrprets
del Primer Palau

Aëris Trio
Premi El Primer Palau 2014
Premi de la Crítica
Premi Catalunya Música

José María Villegas, piano
Segon premi, ex aequo

Xabier de Felipe, violí
Segon premi, ex aequo